1866-05-17

AFSENDER
J. C. Jacobsen

MODTAGER
Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
Helbred, opdragelse, uddannelse

DOKUMENTINDHOLD
J. C. Jacobsen sender faderlige formaninger om, hvorledes Carl bør optræde og opføre sig.

TRANSSKRIPTION
Carlsberg d 17 Mai 1866.

Kjære Carl !
Skjøndt det kun er et Par Dage siden jeg tilskrev dig, vil jeg dog idag sende dig et Par Ord, som du kan modtage som en Pintsehilsen paa Søndag Morgen.- Først og fremmest vil jeg ønske at du maa befinde dig fuldkommen rask, saa at intet Ildebefindende skal forhindre dig i at nyde Pintsefesten. Dernæst vil jeg ønske, at du nu maa have orienteret dig saameget, at du har kunnet danne Dig en nogenlunde klar Forestilling om din Virksomhed i den nærmeste Fremtid, thi intet bidrager saameget til at tilveiebringe og vedligeholde Ligevægt i Sindet og Glæde over Tilværelsen og over de Goder, det er En givet at nyde, som Bevidstheden om at handle efter en veloverlagt Plan og synet af et bestemt Maal for Øie, hvorimod man stadigt har at rette sin Gang.-
Jeg har i de foregaaende Breve givet dig nogle Antydninger af mine Tanker herom, men du maa kun betragte dem som Antydninger, thi jeg vil ikke lægge nogle Baand paa din Handlefrihed.- Det er tværtimod mit Ønske, at du selvstændigt skal overveie og udfinde den Vei, du helst bør gaae, hvilket jo ingenlunde udelukker, at du raadspørger dig med Andre hvis Mening du tillægger nogen Vægt, navnlig Bourgeois, naar du kun har Bevidstheden om, at Beslutningen er din egen og at du selv har Ansvaret derfor.- Det er kun dermed at Characteren udvikles.- Gemyttets Udvikling kræver derimod Omgang med Mennesker og i denne Henseende bør jeg advare dig mod at følge din - tildeels medfødte - Tilbøielighed

til at isolere dig, til at være Dig selv nok. Du bør efter min Mening beflitte Dig paa at være mere aaben og imødekommende mod Andre, hvilket ikke alene gjør Livet mere behageligt og indholdsrigt for dig selv, idet Aabenhed og Forekommenhed fremkalder et tilsvarende velvilligt Sindelag hos Andre, men dit eget Gemyt forbedres dermed og det er Hovedsagen. Det var mig derfor kjært at erfare, at du havde Leilighed til at vise en

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Landsmand, Scharlings Ven, nogle Dages Tjeneste og jeg vil ønske at du vil søge og finde Leilighed til at vise lignende Tjenstagtighed.- Selvom de Folk du kommer i Berøring med, ikke have den samme Art af Dannelse som Du og ikke have de samme Interesser, bør du dog ikke deraf lade dig afskrække, thi man kan for det første lære meget af at omgaaes Folk, som staae paa et ganske andet Standpunct - intet Standpunct er eneberettiget - og selv om man i Førstningen trættes og kjedes noget ved at bevæge sig i en Sfære, man ikke kjender eller har Interesse for, kommer man dog ofte senere til Erkjendelse af at man har udvidet sit Blik, men selv om dette ikke bliver Tilfældet, har man dog den Fordeel, at man har vænnet sig til at bringe et Offer og i Gjerningen har fyldestgjort Christendommens Bud: at elske Næsten.- Jeg gjentager derfor min Bøn: indeslut dig ikke for meget i dig selv, men søge Mennesker, d.v.s. gode brave Mennesker.- Kan du være saa heldig at træffe saadanne, der tillige have en ligestor eller større Dannelse eller en livligere Aand - det sidste trænger du især til - saa er det naturligviis saameget desto bedre.

[afslutningen af brevet
mangler]

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Carlsberg d 17 Mai 1866.

Kjære Carl!

Skjøndt det kun er et Par Dage siden jeg tilskrev dig, vil jeg dog idag sende dig et Par Ord, som du kan modtage som en Pintsehilsen paa Søndag Morgen. – Først og fremmest vil jeg ønske at du maa befinde dig fuldkommen rask, saa at intet Ildebefindende skal forhinder dig i at nyde Pintsefesten. Dernæst vil jeg ønske, at du nu maa have orienteret dig saameget, at du har kunnet danne dig en nogenlunde klar Forestilling om din Virksomhed i den nærmeste Fremtid, thi Intet bidrager saameget til at tilveiebringe og vedligeholde Ligevægt i Sindet og Glede over Tilværelsen og over de Gader, det er En givet at nyde, som Bevidstheden om at handle efter en velovervlagt Plan og Synet af et bestemt Maal har Øie, hvorimod man stadigt har at rette sin Gang. –

Jeg har i de foregaaende Breve givet dig nogle Antydninger af mine Tanker herom, men du maa kun betragte dem som Antydninger, thi jeg vil ikke lægge noget Baand paa din Handlefrihed. – Det er tvertimod mit Ønske, at du selvstændigt skal overvein og udfinde den Vei, du helst bør gaae, hvilket jo ingenlunde udelukker, at du raadfører dig med Andre hvis Mening du tillægger nogen Vægt, navnlig Bourgeois, naar du kun har Bevidstheden om, at beslutningen er din egen og at du selv har Ansvaret derfor. – Det er kun derved at Characteren udvikles. – Gemyttets Udvikling kræver derimod Omgang med Mennesker og i denne Henseende bør jeg advare dig mod at følge din – tildeels medfødte – Tilbøielighed

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

til at isolere dig, til at være dig selv nok. — Du bør efter min
Mening beflitte dig paa at være mere aaben og imødekommende
mod Andre, hvilket ikke alene gjør Livet mere behageligt og
indholdsrigt for dig selv, idet Aabenhed og Forekommenhed
fremkalder et tilsvarende velvilligt Sindelag hos Andre, men
dit eget Gemyt forbedres derved og det er Hovedsagen.
Det var mig derfor kjært at erfare, at du havde Leilighed
til at vise en Landsmand, Scharling's Ven, nogle Dages
Tjeneste og jeg vil ønske at du vil søge og finde Leilighed
til at vise lignende Tjenstagtighed. — Selv om de Folk, du
kommer i Berøring med, ikke af have den samme Art af
Dannelse som du og ikke have de samme Interesser, bør
du dog ikke deraf lade dig afskrække, thi man kan har det
Første lære meget af at omgaaes Folk, som staae paa et
ganske andet Standpunkt — intet Standpunkt er anberettiget —
og selv om man i Førstningen trættes og kjedes noget ved at
bevæge sig i en Sphære, man ikke kjender eller har Interesse
for, kommer man dog ofte senere til Erkjendelse af at man
har udvidet sit blik, men selv om dette ikke bliver Tilfældet,
har man dog den Fordeel, at man har vænnet sig til at
bringe et Offer og i Gjerningen har fyldestgjort Christendommens
Bud: at elske Næsten. — Jeg gjentager derfor min Bøn: indestuk
dig ikke for meget i dig selv, men søg Mennesker, d. v. s. gode,
brave Mennesker. — Kan du være saa heldig at træffe saadanne,
der tillige have en ~~ligestor~~ eller større Dannelse eller en livligere Aand
— det Sidste tranger du især til — saa er det naturligviis saameget
desto bedre. —